

מסורת הש"ס

א) גי'א סבר ובי"ג ש"ק, ב) חספתא דמלא, ג) וני' כ"מ פ"י דין זי' מהלכות תרומות שמי טעמחלות ופירושיהן; ד) וני'ה ט. ע"ש, ה) ונהלג,ו) ג)נחמן חולין קד. ד"ה חלת ובי וכן ברה"ס פ' כל הבשר סי' ד' גרסו אמר רבינא הלכה ובי מיהו בשאלמות פ' אמור איתא הלכן, ז) בטלן יש כהן טועה הגאה ומפרש ובי מכיוון הס"ד ומה"ד טועה הגאה דבר מועט הס"ד ומה"ד ואם היה כהן כי נכסן המסייע הס"ד ומה"ד הי' ותנא מ"ט ובי ופ"ק הס"ד ומה"ד מ"ט לא אמר כי ביה"א איתא כהן כל ה"א דלעיל ד"ה כהן קטן, ח) אמר לך ש"ק, ט) חלה ש"ק, י) ואכל לה ש"ק, יא) ודשמענה ה' תרומה חול' דישראל מדמעת ואינה עולה סי' וי"ג וע"ש בתוס' ד"ה ותמונה אינה מדמעת, יב) גי'א וגבי ש"ק, יג) ש"ל סריגין ומכבדת, יד) ש"ל קטן דג. וע"ש מר"ה, טו) ואפלה, יו) אכין שחלל וגביו טומאה עליה ש"ק, יז) אין ש"ק.

הגהות הב"ח

א) גמ' למיטעי כהן סבר תחתיל קדושיהי: ב) רש"י ד"ה ה"ג ובי ות"ק האר' כהנל: ג) ד"ה מיתחל ובי' אזי אמו סלע דעיט:

לעני שרשי

פורגין, שפור חתייה.

שיטה מקובצת

א) ישראל. עיי' בתוס' לקמן (דף ג' ע"ב); ב) אסור יש בקצת פסחים כתר' כאן (ב) רש"י אומר אף במתנות כהונה כן כיצד ישראל שחפריש ר' זח למתנת כהונה ומצאו ישראל אחר ואמר לו הילך סלע ותנן לבן בתי כהן מותר ואם כהן לכהן אסור ותנא ובי' ורש"י ל"ב: ג) סבר תחתיל קדושיהיו: ד) התרומה ומכאן ואילך ימ' הדא: ה) קודש לה חלה: ו) קטא ותנא דאמר בבבלי: ז) למיטעי בהו ש"ק ח' דיהיב לה אבי אמו סלע דהיינו: ח) לארץ מדרגה: ט) אכילו חבל דז: יא) לארץ הס"ד ומה"ד היה רמי תרי דחולין וחד תרומה לבטלה ברוב והוה שקל חד נטל ותרמא ושביק תרתי ומכאן ואילך רמי תרא לגו תרתי לבטלה והוה שקיל תרא והוי להו תרי כדמצינא לבטלה אחרינא: יב) טומאה יוצאה מגופו: יג) גורל הוואל והיא עצמה בטאה בברה שטומאה יצאה מגופה ל"א כר' ודשאר נמחק: יד) ובי ודור' מפרשי חלה אחריתי וני'ל דאין קורא לה שם לית לה תורת חלה: טו) צמות הס"ד ומה"ד לאפנויי לקביו הס"ד: טז) ובדמאי ובחוקה מן: יז) אוכלין צלי בהחולת: ובכל מתנות כהונה כתיב: יח) ישמעאל דאסור לה: יט) מרמעת דייק החם: כ) כהן כדאמרין רבה ואביי מרביט: כא) התרומה שיר מכריז בעט בדי שותקיים:

כ) וחולך הטבל וישייר כדי תרומה באחרונה ויפרישנה: ט) אחר שטבל וטהר: פ) טובלין כתיבם לתרומה: ק) דלא מבטל לה תיבת אכיל נמחק: קא) לישנא דשקלה לה בריש מיסא דלא מוכרז מיסא אלא גבי ההיא דשרי' ליה בתנורא מ"מ תיבות מוכיר לה שריפה נמחק: קב) מועט הוא וכן: קג) דאיפשר לאידהורי מליגע: קד) חנינא דקא טרפא שיבבתא ובי' וקאמרה: קה) התיג תנא אן: קו) נכנסה וכן פ' בעירור אבל: קז) גבי מרים מגדלא כו' וקא מחזיא תנורא שהיתה כו' שקורין פורגין ומכבת: קח) דרובשנין דפרק כל: קט) תיבות ודור' מפרשא נמחק: קי) דלא דמי להנהוי מקומות: קיא) כהן היה רחוק מא"י: קיב) לכהן קטן כיון דאין טומאה יוצא מגופו: קיג) לט' למדור חך דהכא: קיד) אינה קבועה טענה להפריש כו' כהן קטן במקומות:

א) ובי' בחספתא דמלא פ"ה ע"ש.

עד כמה פרק רביעי בכורות

ו) **טועה הגאה**. דבר מועט ואם היה כהן נותן סלע כדי שיתנו לכהן אחר קריבו אסור כיון ללדידיה חזיא הוי גראה ככהן המסייע: ה"ג ותנא מ"ט לא אמר מתנות כהונה ולא גרס ותנא קמא. וי"ט בזולן יש כהן טועה הגאה ומפרש כגון ישראל שהפריש תרומה מכריז מאי

טעמא לא אמר נמי או טבח שהפריש מתנותיו ורועה שהיו לו בכורות: **אמר לך תרומה**. היינו טעמא דשריא טועה הגאה ידיה דקדושת הגוף היא דכולי עלמא ידיעי דלא נפקא לחולין ולא אחי חלה כהן דיהב אזי אמו הסלע צגיניה למיטעי ולמנהג צה ענין חול ולמימר איתחלה לה בזהאי סלע דיהב ליה אזי אמו: **אכל גני**. מתנות כבור: **דקדושם דמים נינהו**. דלם רלה כהן למכור בשר כבור וזרוע ולחיים וקיצה מוכרן לישראל ותו לא צעי ליה לישראל למיכלניהו צללי ובחדלל כי היכי דעצדי כהן הילכך אחי חלה כהן למיטעי ו כהן וסבר כיון דבני קנין נינהו: **ו** **סיחל קדוששיהו אחרצעה וזוי**. דיהיב יו' אזי אמו וי' דהיינו ד' וזוי ואמי למינהג בכו מנהג דחולין שלא יאכלם צללי ובחדלל כדניס המפורש בפרק הזרוע והלחיים והקיצה (חולין ק"ג): ומשום הכי לא מנינהו. והאי דקט' ובזולן הכי קאמר וכוכלון התרומות והמעשרות יש כהן טועה הגאה: **תרומת חוזה לארץ**. יו' דרבנן היא ויכול ליתנס לכהן המסייע: **לשמעיה**. כהן: **נעילה צרוב**. לאכולה לזר ולא צעינן אחד ומאה ולאחר שעירצה צרוב חולין יכול לאכול י' זר או כהן צימי טומאה לאחר שציעלה: **רצה**. כהן היה דמדצית עליו קאליי: **חמרא דתרומה**. דחוזה לארץ: יא' **אוכל והולך**. הטבל וישייר כדי תרומה ויפרישנה בחדרונה: **טומאה יו' יואאס מגופו**. כגון זכ וזהה ונדה ובעל קרי **אכל לטמא מת שריא**: **צנגיעה לים לו צה**. ואע"ג שטעמאה לא איכפת לן דאינו מוחרר עליה לצומרה שלא יטמאנה: **הילכך**. דבנגיעה אינו מוחרר נדה קוזה לה חלה ואכיל לה"י: **כהן קטן**. ולא גדול יא' מפני שהטומאה יא'ה עליו מגופו ואם טבל לקריי הרי הוא כקטן. ל"א' להכי נקט כהן קטן שלא ראה קרי ולא יא'ה טומאה מגופו ובשאלמות דרז אחאי' מפרש ה"י יו': **צריש מסא**. פורגין דכמה דאפשר לאידהורי מזהררא מליגע צה מאחר שקראה לה שם: **כהן גדול**. כהן שהגיע לכלל מלוט': טו' יא' **לאפנויי לנקיסין**: מהו **שיעזוב ויאכל תרומת חוזה לארץ**. צלה הערב שמש: וכי

מועט הוא ואע"ג דלא מוזכר לה אלא גבי שריפה מ"מ משמע דההיא נמי דנותנה לקטן דבר מועט יו' וגם אותה שנשרפת הארץ להזכיר צריש מסא לפי שזה משליכה בתנור אצל תרומה שלהם שהיתה מן המצוהה לא הימה ראויה כל כך לינתן לכהן קטן אפילו לא היה לה שיעור שקטן היה מאבדה וכן יין ושמן ועוד י"ל שהתרומה יש לה שיעור כגון תרומת מעשר: **בר"ש מסא ושדי ז'ה בתנורא**. פ' צקונטרס דכמה דאפשר יו' לאידהורי מליגע צה מאחר שקרא עליה שם מזהדר וקשיא לפירושו דהא צנגיעה אמרו דלית לן צה ולגמרי שרי ליגע אלא נקט ריש מסא לפי שדרך להפך צו גחלים ועצים כמו שפ' צקונטרס מסא פורג"א צלע"ז ויכול להכניס יפה החלה בתנור בתוך האור ונראה דמסא היינו מרדא שרודין צו את הפת כדמשמע בתענית (דף כה) גבי דביתהו דר' חנינא יו' דקאמר לה שיצבתה אייתי מסא דקא חרכא ריפתא וקאמרין התם י' אף היא להביא מרדא נכנסה יא' אצל מתאכלא יכול להיות פורגין כמו שפ' הקונטרס צפ"ק דחגיגה (דף ד': ד') גבי לט"ף [מרים] מגדלא דרבדין שקלתיה למתאכלא וקא מהדרא טנורא שהיתה אוחזת האוד של תנור שקורין י' נכבדת את התנור ולפי שיש דברים שאין מתחייצין בחלה עד לאחר אפייה כגון סופגנין ודובשנין צפ"ב כ' שעה (פסחים דף לו.) וכדאמר י' טחנה לשה ואפאה והפריש ממנה חלה נקט שקיל לה צריש בחלה דכשנא לחדותה שורפה ומשליכה צאש צראש המרע עזמה: **פסכ"י** והדר **מפרשא חלה אחריתי**. משמע שלא החמירו להפריש חלה שניה אלא היכא דליכא כהן קטן ולא יא' כהנהו מקומות דקתני במסכת חלה (פ"ד מ"ח) שלעולם מפרישין שמי חלות אחת לאור ואחת לכהן דאותן מקומות מפרשישין לעולם של אור וחלה שניה שלא משתבח תורת חלה כדמפרש נמי הכא אצל כהן יו' צצבל שזר רחוק מארץ ישראל ולא מתחזיא חלה ידידה בחלה י' הארץ טמאה ולא גזרו עליו שום איסור מחמת טומאה עזמה ולכן המיירה גם לכהן יו' טמא כיון דלא יוא'ה עליו מגופו וגם המיירו לבטל צרוב והשניה אוכל כהן גדול אפילו זכ דלא מפליג הכא כלל דאע"ג דבחלה שניה דהתם תנן (גס זה שס) ואסורה לוצין ולזבות וליוולדות י' ואין ללמוד יא' דהא דהכא לאוסרה לוצים ולזבות שהיא צצבל רחוק מא"י וגם יא' אינה טעונה להפריש אלא היכא דליכא כהן ממקומות הקרובים הקצובים להפריש שמי חלות לעולם ויש פירושים שמונה צהם דהך חלה אחריתי דהכא אין קורא עליה שם חלה דלית ליה תורת חלה ומסתברא דאינה

כו.

מקומות צריך לחלק דצדדים כי ההיא דפסחים צריש מקוס שנהגו (דף נה.) גבי הנהו דמפרשו י' חלתא מארוחא דלמרנין דאי רוצא לאו אורז' אכלי ניכלה זר צאנפיהו דלמא אחו לאפרושי מן הפטור על החיזו ובפ"ק דיומא (דף י.) גבי סוכת החג צהג חייבת י' **נבעירזבן**

וצמוזהו ובמעשר דקאמר התם דמדאורייתא קאמר דאי מדרבנן דלמא אחא לאפרושי מן הפטור על החיזו ובדמאי יו' הלוקח מן עובד כוכבים למ"ד יש קנין חייבו חכמים ולא חשו לכך: **ואתני זמינהג בהו מנהג דחולין**. וצעינן (וצמים דף כת.) למשחה ולגדולה כדרך שהמלכים אוכלין י' צללי ובחדלל וצכל מתנות כמידי למשחה אפילו צורוע וצלחיים ובקיצה כדמשמע הכא וגבי תרומה לא מנינו שצריך צשום אכילה צגדולה דשמא לא שייך גדולה אלא צצטר: **תרומת חוזה דארין במלה ברוב**. להמירה לכהן טמא קאמר דקאמר צצה מבטל לה צרוב י' (ואפילו) צימי טומאתו ולא כמו שפירש הקונטרס לאכולה זר ולא צעיא אחד ומאה דצהדיא מוכח צננחות צפרק רבי ישמעאל (דף סו.) יו' דאסורות לזר גבי חלת עובד כוכבים צארץ ומרומתו צחוזה לארץ מודיעין אוחו שהוא פטור חלתו נאכלת לזרים ומרומתו אינה מדמעת יו' **דדייק התם הא דשראל מדמעת משמע דאינה עולה לאכול לזרים אלא צאחד ומאה: רבה במבטל ז'ה ברוב כו'**. רצה גרס שהיה כהן י' דלמרנין רצה מדצית עליו קאמי אצל רצא לא היה כהן כדמוכח בפרק הזרוע (חולין דף קג.) דא"ל רצא לשמניה זכי לי ממתנות כו': **אובל' והוצך ואח"ב מפרשי**. משמע דלא צעי מוקף מיהו הייתי יכול לפרש צצאחרונה לאחר שיפריש התרומה יא' ישאר מכריז שיתקיים צו מוקף אצל צקונטרס פ' דלוחל והולך יא' וישייר כדי תרומה ויפרישנה בחדרונה: **הילכך נדה קוזה דלא חלה ואבי' ז'ה כהן קטן**.

יש קצת תימה אמאי נקט כהן קטן והלא אפילו גדול יכול לאכולה אחר יא' שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין יו' לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא יא' אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהטבילה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא יו' דשקליה צריש מסא שהדבר אחר יא' שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין יו' לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא יא' אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהטבילה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא יו' דשקליה צריש מסא שהדבר אחר יא' שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין יו' לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא יא' אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהטבילה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא יו' דשקליה צריש מסא שהדבר אחר יא' שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין יו' לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא יא' אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהטבילה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא יו' דשקליה צריש מסא שהדבר אחר יא' שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין יו' לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא יא' אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהטבילה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא יו' דשקליה צריש מסא שהדבר אחר יא' שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין יו' לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא יא' אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהטבילה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא יו' דשקליה צריש מסא שהדבר אחר יא' שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין יו' לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא יא' אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהטבילה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא יו' דשקליה צריש מסא שהדבר אחר יא' שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין יו' לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא יא' אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהטבילה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא יו' דשקליה צריש מסא שהדבר אחר יא' שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין יו' לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא יא' אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהטבילה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא יו' דשקליה צריש מסא שהדבר אחר יא' שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין יו' לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא יא' אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהטבילה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא יו' דשקליה צריש מסא שהדבר אחר יא' שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין יו' לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא יא' אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהטבילה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא יו' דשקליה צריש מסא שהדבר אחר יא' שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין יו' לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא יא' אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהטבילה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא יו' דשקליה צריש מסא שהדבר אחר יא' שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין יו' לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא יא' אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהטבילה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא יו' דשקליה צריש מסא שהדבר אחר יא' שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין יו' לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא יא' אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהטבילה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא יו' דשקליה צריש מסא שהדבר אחר יא' שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין יו' לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא יא' אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהטבילה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא יו' דשקליה צריש מסא שהדבר אחר יא' שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין יו' לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא יא' אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהטבילה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא יו' דשקליה צריש מסא שהדבר אחר יא' שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין יו' לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא יא' אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהטבילה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא יו' דשקליה צריש מסא שהדבר אחר יא' שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין יו' לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא יא' אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהטבילה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא יו' דשקליה צריש מסא שהדבר אחר יא' שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין יו' לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא יא' אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהטבילה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא יו' דשקליה צריש מסא שהדבר אחר יא' שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין יו' לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא יא' אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהטבילה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא יו' דשקליה צריש מסא שהדבר אחר יא' שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין יו' לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא יא' אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהטבילה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא יו' דשקליה צריש מסא שהדבר אחר יא' שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין יו' לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא יא' אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהטבילה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא יו' דשקליה צריש מסא שהדבר אחר יא' שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין יו' לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא יא' אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהטבילה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא יו' דשקליה צריש מסא שהדבר אחר יא' שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין יו' לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא יא' אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהטבילה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא יו' דשקליה צריש מסא שהדבר אחר יא' שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין יו' לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא יא' אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהטבילה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא יו' דשקליה צריש מסא שהדבר אחר יא' שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין יו' לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא יא' אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהטבילה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא יו' דשקליה צריש מסא שהדבר אחר יא' שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין יו' לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא יא' אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהטבילה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא יו' דשקליה צריש מסא שהדבר אחר יא' שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין יו' לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא יא' אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהטבילה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא יו' דשקליה צריש מסא שהדבר אחר יא' שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין יו' לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא יא' אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהטבילה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא יו' דשקליה צריש מסא שהדבר אחר יא' שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין יו' לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא יא' אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהטבילה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא יו' דשקליה צריש מסא שהדבר אחר יא' שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין יו' לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא יא' אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהטבילה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא יו' דשקליה צריש מסא שהדבר אחר יא' שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין יו' לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא יא' אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהטבילה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא יו' דשקליה צריש מסא שהדבר אחר יא' שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין יו' לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא יא' אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהטבילה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא יו' דשקליה צריש מסא שהדבר אחר יא' שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין יו' לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא יא' אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהטבילה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא יו' דשקליה צריש מסא שהדבר אחר יא' שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין יו' לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא יא' אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהטבילה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא יו' דשקליה צריש מסא שהדבר אחר יא' שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין יו' לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא יא' אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהטבילה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא יו' דשקליה צריש מסא שהדבר אחר יא' שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין יו' לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא יא' אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהטבילה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא יו' דשקליה צריש מסא שהדבר אחר יא' שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין יו' לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא יא' אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהטבילה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא יו' דשקליה צריש מסא שהדבר אחר יא' שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין יו' לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא יא' אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהטבילה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא יו' דשקליה צריש מסא שהדבר אחר יא' שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין יו' לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא יא' אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש